

Witold Trzeciakowski

Senator z województwa stołecznego warszawskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 733 041 głosów, czyli 67,01% oddanych głosów ważnych (1 093 876).

Urodził się 6.02.1926 w Warszawie. Ojciec Witold, przemysłowiec, został w czasie okupacji rozstrzelany przez Niemców.

Uczęszczał do Liceum im. J. Zamojskiego w Warszawie, maturę zdał na tajnych kompletach w 1944. W tymże roku ukończył podchorążówkę AK. Brał udział w Powstaniu Warszawskim jako żołnierz batalionu „Gustaw”, odznaczony Krzyżem Walecznych. Rany odniesione podczas powstania uniemożliwiły mu karierę pianisty, o której myślał.

Po wojnie studiował w Szkole Głównej Handlowej (obecnie SGPiS); magisterium uzyskał w 1951. Jednocześnie uruchomił i prowadził założoną przez ojca fabrykę wyrobów metalowych „Podkowiak” w Szydlowcu, osiągając dobre wyniki produkcyjne; był wówczas także wiceprezesem Stowarzyszenia Prywatnych Wytwórców Wyrobów Metalowych. Obie formy działalności przerwała nacjonalizacja przemysłu.

W 1950, jako były akowiec, był krótko aresztowany, potem w różny sposób represjonowany, m.in. nie mógł otworzyć przewodu doktorskiego. Doktorat uzyskał ostatecznie w 1960. Do 1957 pracował jako projektant w Biurze Projektów Transportu. W 1957 otrzymał roczne stypendium Fundacji Forda i studiował u prof. W. Leontieffa na Uniwersytecie Harwarda. W 1959—1981 był konsultantem, profesorem (od 1971 nadzwyczajnym, od 1978 zwyczajnym), wicedyrektorem i dyrektorem Instytutu Koninktur i Cen Handlu Zagranicznego (ze stanowiska dyrektora został odwołany po zawarciu przez syna małżeństwa z Kanadyjką). Równolegle w 1969—1980 był profesorem i kierownikiem Zakładu Handlu Zagranicznego w Uniwersytecie Łódzkim (po 13.12.1981 władze UŁ nie przedłużyły umowy o pracę). W 1981—1989 kierownik Zakładu Makroanaliz w Instytucie Nauk Ekonomicznych PAN. Autor ok. 150 publikacji naukowych w ośmiu językach, był kilkakrotnie konsultantem Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ, wykładał też w Yale University w USA. Od 1980 członek NSZZ „S”, był następnie doradcą

KK i współorganizatorem Społecznej Rady Gospodarki Narodowej. W chwili wprowadzenia stanu wojennego przebywał w Wiedniu, co uchroniło go przed internowaniem. Był członkiem Prymasowskiej Rady Społecznej pierwszej kadencji. Obecnie jest przewodniczącym Kościelnego Komitetu Rolniczego i Rady Nadzorczej Fundacji Wspomagającej Zaopatrzenie Wsi w Wodę. W 1988 nie przyjął stanowiska wicepremiera w rządzie M. Rakowskiego. Członek Komitetu Obywatelskiego, uczestniczył w obradach plenarnych Okrągłego Stołu i był wiceprzewodniczącym zespołu ds. gospodarki i polityki społecznej. Od 12.09.1989 jest ministrem-członkiem Rady Ministrów, przewodniczącym Rady Ekonomicznej.

Żonaty; żona Anna jest literatem i tłumaczem; ma trzech synów: Witolda, dr. fizyki, Andrzeja, dr. zootechniki, i Jana, inż. elektronika (w elektrowni atomowej w Kąkodziu).